

[Niels Westerby.]

vis overskuelig. På det punkt har jeg ikke nogen synderlig indvending.

Jeg vil dog nok tro, det vil være rigtigt, at folkepensionsbidraget, som beregnes på en anden måde end indkomstskatten til staten, forsøges synkroniseret lidt mere med selve udskrivningsloven. Kunne man ikke lave et fradrag af samme størrelse her, som man har for udskrivningslovens vedkommende? Så bliver det hele jo meget nemmere at beregne, så skal man bare lægge 3 på statskattesatsen og så regne det hele ud én gang i stedet for, at man skal begynde at regne 2 gange. Der kan spares en del besvær ikke blot for den enkelte borger, men også for de kommunale myndigheder, der skal foretage ligningen af skatten.

Det er ikke så meget de tekniske ting i lovforslagene, som har interesse; de er for så vidt temmelig godt afklaret, og det er vel heller ikke meningen, at det er dem, vi skal diskutere ved denne førstebehandling. Men det helt centrale er, at indkomstskatterne er alt for høje, de lammer befolkningens lyst til at gøre en indsats. Her må der sættes ind, dels ved at få spørgsmålet belyst igennem, hvad vækstudvalget kan sige om det, dels ved at overveje en stramning af forbrugsskatterne, således at vi virkelig kan få en nedsættelse af indkomstskatterne. Endelig må vi også, hvis det bliver både forsvarligt og nødvendigt, tænke på at slække på finanspolitikken til foråret.

Til sidst har jeg kun et enkelt spørgsmål at rejse, det angår overgangen til kildeskat pr. 1. januar 1969. Nu består kildeskattens indførelse jo af 2 dele: punkt 1) selve opkrævningsformen og punkt 2) efter hvilke regler skal kildeskatten beregnes? Jeg er temmelig sikker på, at finansministeren mener, at selve opkrævningsformen vil komme til at fungere fra 1. januar 1969, og som et parti, der har stemt for kildeskatten, vil vi da håbe, at den kan indføres så hurtigt som muligt; men det skal naturligvis være forsvarligt. Det er klart, at når kildeskatten træder i kraft, bliver skatten trukket fra i indkomsten — så vidt det er muligt, ved selve indkomstkilden.

Men ét er jo selve opkrævningsformen, noget andet er de regler, som kildeskatten beregnes efter, og dens størrelse. Hvordan vil det blive i det første halve år af 1969?

Er det sådan, at dette lovforslags skalaer og satser skal bruges ved beregningen i foråret 1969? Eller er det sådan, at man vil lave nogle andre satser? Det synes jeg, det var vigtigt at få afklaret, og her vil jeg gerne spørge finansministeren, hvilke planer regeringen har.

Finansministeren (Grünbaum): Må jeg svare på det sidste først, det kan man som regel bedre huske; det er også ret vigtigt, om den her forelagte skala, hvis den bliver vedtaget, skal bruges også for kildeskatten. Det skal den ikke. Vi må til den tid tage spørgsmålet op om, hvorledes vi skal udskrive. Vi skal jo have den egentlige grundbeløbskala til den tid, og så må vi se, hvilken procent der skal bruges.

Både hr. Niels Westerby og hr. Henry Christensen var inde på spørgsmålet om, at man egentlig ikke kunne tage stilling til disse problemer i dag, for vi havde jo ikke fået grundlaget for det, nemlig forslaget til finanslov. Det er jeg naturligvis ikke helt uenig i; det er jo det, jeg har sagt i hele den sommer, hvor man har presset på for at få mig til over for folketinget og befolkningen at fremlægge den skala, der skal bruges til opkrævning af skatten næste år. Her hørte vi altså, at det kan man egentlig ikke tage stilling til, før man har set, hvad udgifterne bliver. Det er ganske rigtigt, man kan ikke tage konkret stilling til det; men jeg tror dog alligevel, at man kan regne med, at det grundlag, der her er angivet, nemlig en reel stigning på ca. 3 milliarder kr., nok bliver det, som det i det store og hele kommer til at dreje sig om. Jeg skal ikke på forhånd afvise, at man kunne ændre på det ene og det andet til den tid, når vi skal drøfte finanslovsforslaget. Men det kommer til at ligge i det niveau, enten man så kan lide det eller ej, og — som det blev sagt fra denne talerstol af mig forleden — det ville det vist gøre, uanset hvilken regering der sad i dette øjeblik.

Udgiftsstigningen er resultatet af foregående års folketingsarbejde og sidste års folketingsarbejde, og der er i og for sig meget lidt i stigningen, som er udtryk for, at regeringen i indværende folketingssamling vil have gennemført store, nye ting. Det er simpelt hen udgiftsstigninger, som